

60-lecie Kółka Chemicznego w II LO w Mielcu

Mielec, 10 września 2016 r.

Nieczęsto zdarzają się uroczystości poświęcone nauczycielom-profesorom liceum. W 60. rocznicę powstania Kółka Chemicznego, uczniowie i absolwenci, wychowankowie Profesora Edwarda Spilarewicza, wspólnie z dyrekcją II Liceum Ogólnokształcącego im. Mikołaja Kopernika w Mielcu, zorganizowali spotkanie Profesora z Jego wychowankami. 22 Olimpijczyków stawilo się w swojej szkole, by jeszcze raz podziękować i ukłonić się swojemu nauczycielowi, wychowawcy, człowiekowi, który zaraził ich nie tylko pasją chemii, ale także ciekawości świata, zdobywania wiedzy, nieustającego uczenia się. Laudację wygłosił Wasili Pietrow jeden z pierwszych wychowanków Profesora, a w zawodowym życiu inżynier i menedżer w firmach chemicznych. (treść przytaczamy w całości):

Dziś przeżywamy nieczęsto spotykaną, ba, niezwykłą w szkole średniej uroczystość – sześćdziesięciu lat funkcjonowania zorganizowanego i skutecznego kształcenia chemików poprzez uczestnictwo w szkolnym Kółku Chemicznym.

Nauczyciel chemii Pan Edward Spilarewicz, 10 lat po zakończeniu II wojny światowej, w 1955 r. podjął pracę w naszej szkole, a było to wówczas Liceum nr 27 w Mielcu na Osiedlu, przy ul. Biernackiego,. Młody człowiek, pełen dynamiki i ambicji zawodowej; osoba z umysłem otwartym, komunikatywna, i jak szybko się okazało – z prawdziwym talentem pedagogicznym. Został nauczycielem i pracował do 2003 roku.

W okresie powszechnego niedostatku dóbr materialnych zorganizował, zaopatrzył w sprzęt i odczynniki oraz uruchomił szkolną pracownię chemiczną. W krótkim czasie, uznając to za ważne, zgromadził wokół siebie uczniów, których urzekła zarówno chemia – jako nauka, jak i osobowość wykładowcy.

Rok szkolny 1956/1957 – należy uznać za początek działania naszego Kółka Chemicznego. Mówię „Kółka” mimo że to zdrobienie może komuś wydawać się niestosowne – ale to była naprawdę stosunkowo nieliczna grupa uczniów starannie dobranych przez Profesora, a poza tym tak się wówczas po prostu nazywało: Kółko Chemiczne.

Znajomość przedmiotu, praca nad sobą i stałe doskonalenie przez Pana Profesora metody pedagogicznej – a przede wszystkim umiejętność zainteresowania drogą pokazania piękna nauki chemicznej – zaowocowały rozwojem powstałego Kółka.

Wobec oficjalnego uznania w Polsce rangi przemysłu chemicznego za drugą (po górnictwie i energetyce) w odbudowującym się kraju – nie może dziwić pojawienie się wielu pasjonatów tej dziedziny wiedzy. Potrzeby kadrowe przemysłu były ogromne; absolwentów studiów obowiązywały wtedy jeszcze nakazy pracy!

I w naszej Szkole było coraz więcej takich, którzy uznali chemię za swój przedmiot. Trudno się dziwić. Mielec – przedwojenny jeszcze ośrodek nowoczesnej i precyzyjnej myśli przemysłu lotniczego, stanowił dobre zaplecze dla inteligencji technicznej.

Już na samym początku swej pracy, Profesor znalazł człowieka niezmiernie utalentowanego, który w 1957 r. został zwycięzcą w III Olimpiadzie Chemicznej. Był nim uczeń klasy jedenastej – Stanisław Sieniutycz – obecnie profesor doktor habilitowany na Wydziale Inżynierii Chemicznej Politechniki Warszawskiej. Profesor Sieniutycz otwiera poczet zasłużonych wychowanków Szkoły.

Następne lata zaangażowanej pracy Profesora Spilarewicza w szkole – zaznaczone były ukształtowaniem i wychowaniem wielu uczniów, którzy na różnych stopniach Olimpiad Chemicznych rozstawiali Szkołę i swoich

opiekunów. Każdy olimpijski laur to zasłużony, ciężko zapracowany, indywidualny sukces ucznia – plon jego wysiłku, zdolności, fascynacji chemią i młodzieńczej pasji – no i wytrwałości – ale przede wszystkim wielkie osiągnięcie nauczyciela.

I oczywiście to powód do dumy naszego Liceum. Sukcesom chemików sprzyjał bowiem wysoki poziom całej kadry pedagogicznej w Szkole, tworzącej klimat szacunku dla dobrej nauki. Wśród rzeszy olimpijczyków godzi się przypomnieć wielokrotnych zwycięzców kolejnych Olimpiad Chemicznych. Leszek Adamczyk, Joanna Drozd, Jacek Nowakowski, Wojciech Macyk, Andrzej Pawelec i moja skromna osoba.

Wszyscy, którzy poprzez uczestnictwo w Kółku Chemicznym mieli szczęście, ale i honor być blisko Profesora Spilarewicza – wyrażają się w samych superlatywach o Nim – jako człowieku pogodnym, pozytywnie refleksyjnym, wyrozumiałym i opiekuńczym, a przy tym krytycznym i wymagającym. O osobowości, która trwale pozostaje we wdzięcznej pamięci po ustaniu kontaktu ze szkołą.

Z tych właśnie powodów, atmosfera i klimat na zajęciach kółka chemicznego były niepowtarzalne. Talent pedagogiczny i charyzma Profesora Edwarda sprawiał- okazywały zrozumiałe i proste. Otrzymywaliśmy wiedzę uporządkowaną i gruntowne podstawy chemiczne.

Wyniki olimpijskie uzyskiwane przez uczniów sprawiły, że postrzegano nasze Liceum jako kuźnię talentów. W 1964 r. znana postać, śp. prof. dr hab. Andrzej Waksmundzki z UMCS w Lublinie – słynny między innymi z badań na wielu polach: chromatografii, absorpcji, flotacji, ba, nawet i światłowodów – dobrze znany naszemu Profesorowi, chociażby jako wieloletni Przewodniczący Komitetu Okręgowego Olimpiad Chemicznych, zapytał jednego z nas, studenta: – ty z Mielca? a może ze stajni Spilarewicza?

Wymierne efekty talentu i pracy Pana Profesora to wychowanie 50. finalistów Olimpiad Chemicznych – a w tym 19. zwycięzców i 11. wyróżnionych oraz całego zastępu półfinalistów. Utworzone i z sukcesami prowadzone przez Pana Profesora kółko chemiczne, w pewnym okresie wspierane przez Panią Jadwigę Spilarewicz, funkcjonowało i działa do dziś. Działa, mimo zakończenia przez Profesora formalnej pracy w szkole – a jego uczący chemii następcy – godnie i z sukcesami kontynuują Jego dzieło – rozślawiając Szkołę, a także promując wyniki swej pracy.

W zestawieniu osiągnięć w rywalizacji olimpijskiej na przestrzeni 50. lat, w 35. olimpiadach (od trzeciej do 38.) Komitet Główny Olimpiady Chemicznej za całe pół wieku – przyznał Profesorowi Spilarewiczowi jako wychowawcy laureatów – trzynaste miejsce w Polsce.

Te wyniki sklasyfikowały naszą Szkołę na siódmym miejscu w skali kraju – co należy uznać za sukces niebywały, zważywszy konkurencję z nauczycielami i szkołami w miastach akademickich, szczególnie tych z wydziałami chemicznymi.

Osiągnięcia olimpijskie uczniów z Podkarpacia – w tym z Mielca – sprawiły, że w 1978 r. wydzielono z Okręgów Lubelskiego i Krakowskiego – Rzeszowski Okręg Olimpiady Chemicznej. W tym czasie nasza Szkoła miała już 7. zwycięzców, 10. wyróżnionych, 10. finalistów i kilku półfinalistów.

I dlatego w pierwszym Komitecie Rzeszowskim Olimpiady znaleźli się: Edward Spilarewicz jako wiceprzewodniczący, a jako członek – Jadwiga Spilarewicz. W późniejszych latach w skład tego gremium wchodził aktualnie uczący chemii nauczyciele, państwo Anna Lewandowska i Zbigniew Konopka.

W 1973 r. Profesor ukończył kurs specjalistyczny dla wizytatorów – metodyków chemii. Zaliczył także kilka podobnych form szkolenia doskonalącego. W 1979 r. Bohater naszego dzisiejszego święta uzyskał III stopień specjalizacji zawodowej nauczyciela chemii.

Osiągnięcia dydaktyczne i komunikatywność Pana Profesora były podstawą do powołania Go na wizytatora chemii w Instytucie Kształcenia Nauczycieli w Rzeszowie – gdzie owocnie pracował w latach 1978 – 2003.

Stałe podnoszenie kwalifikacji, które zawsze cechowało Profesora, prowadziło do systematycznego wzrostu poziomu nauczania tego, tak przecież trudnego, przedmiotu. Poziomu, mierzonego zarówno poprzez wyniki olimpijczyków jak i liczbę absolwentów naszej Szkoły, których fascynacja chemią i uzyskana tutaj gruntowna wiedza pozwoliły na łatwe podjęcie studiów wyższych. I to nie tylko na kierunkach chemicznych, ale także studia w wielu zawodach, u podstaw których leży znajomość praw chemii i zasad budowy materii.

Dokonania Pana Edwarda Spilarewicza są znane i zostały uznane. Profesor otrzymał wiele wyróżnień. Szczególnie podkreślić należy odznaczenie: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką ZNP oraz Odznaką Zasłużonego dla Województwa Rzeszowskiego.

Profesor był prezesem Ogniska ZNP, także członkiem Zarządu tego Ogniska oraz Społecznym Inspektorem Pracy mieleckiego Oddziału Związku.

Profesor Spilarewicz utrzymuje nadal kontakty ze swoimi uczniami. Zapraszany jest na spotkania i zjazdy koleżeńskie, stanowiąc wybitną i wyróżniającą się postać wśród szacownych gości. Emanuje swoistym humorem i barwnymi wspomnieniami, ba, nie gardząc nawet piosenkami z czasów naszej młodości.

Tak bogaty w dokonania życiorys i osobowość Pana Profesora Edwarda Spilarewicza zainspirowały wychowanków Kółka Chemicznego z lat szkolnych 1957–1961 do podziękowania Mu za Jego osiągnięcia w możliwie najpełniejszy, najlepszy, najbardziej wyrazisty sposób. Chylimy czoło przed tym, co w Osobie Edwarda Spilarewicza dominuje, choć jest jak na ironię – niematerialne. Przed chęcią czynienia dobra, służenia pomocą, prostowania krętych ścieżek i wskazywania właściwego kierunku. Nawet we mgle zakłóceń, zdarzających się przecież w nie zawsze spokojnych czasach w ciągu minionych sześćdziesięciu lat.

Pragnę wyrazić – z upoważnienia uczniów płci obojga – na dzisiejszym spotkaniu naszą serdeczną wdzięczność za otrzymaną wiedzę, kształtowanie osobowości i formowanie intelektu w czasie tak ważnym, jak okres dojrzewania człowieka, w czasie ukoronowanym świadectwem dojrzałości.

Podziękowania za wszystko, co Pan Profesor czynił dla nas, czynił z tak dobrymi skutkami, pragnę wzbogacić o wyrazy ogromnego szacunku dla Jego pracy. Z bardzo głębokim szacunkiem dziękujemy przeto naszemu Chemikowi.

Podkreślić pragnę szczególnie, że po latach – wielu z nas, absolwentów naszego Liceum – uprzytomniło sobie, że wynieśliśmy ze Szkoły, poza wiedzą, także inne pozytywne wartości. I to sporo! Zwłaszcza szacunek dla pracy. Pracy, która w formie zorganizowanej wyróżnia człowieka spośród istot żyjących; zarówno tej dla dobra osobistego jak i pro publico bono. Pracy, której efektem była i jest potęga mądrych, uporządkowanych i odpowiedzialnie kierowanych grup ludzkich. Pozwalającej zapewniać ludziom dostatek i stabilizację. I możliwie jak najmniej szkodzić otaczającej nas przyrodzie.

Wśród grona pedagogicznego naszego Liceum – w tej dziedzinie – zdecydowanie wyróżniał się Pan Edward Spilarewicz.

Panie Profesorze!

Proszę o przyjęcie życzeń, płynących z naszych umysłów i serc. Życzeń samego dobra! Oczywiście przede wszystkim życzymy spełnienia się tego, czego sam Pan Profesor najbardziej sobie życzy, a ponadto wszelakiej pomyślności, krzepkiego zdrowia, realizacji marzeń, planów, zamierzeń – ze skutkiem pozytywnym i do tego z wynikiem dającym wymierne korzyści Panu Profesorowi.

Były kwiaty, wzruszenie, rozmowy.

Z okazji Jubileuszu, Profesor Edward Spilarewicz został odznaczony Medalem im. prof. Zofii Matysikowej, który wręczył dr hab. prof. UŁ Robert ZAKRZEWSKI, Przewodniczący Sekcji Dydaktyki Chemii Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Z kolei prof. dr hab.inż. Jacek Kijeński, Prezes ZG SIPTChem przekazał list gratulacyjny – z wyrazami wielkiego uznania i dobrymi życzeniami na wiele następnych lat.

Komitet Organizacyjny Zjazdu Chemików z okazji 60-lecia działalności Kółka Chemicznego (założonego przez profesora Edwarda Spilarewicza) w II LO w Mielcu im. M.Kopernika stanowili: Jerzy Maciejak, Wasili Pietrow, Mariusz Błędowski, Antoni Drelicharz, Andrzej Stokłosa i Anna Lewandowska – obecnie nauczyciel chemii w II LO w Mielcu. W uroczystości uczestniczyli także – z wielką satysfakcją – dyrektor szkoły, byli i obecni nauczyciele i uczniowie wyższych klas Liceum.

Zespół Redakcji naszego miesięcznika dołącza się do gratulacji i najlepszych życzeń dla Pana Profesora i Jego wspaniałych Wychowanków.

opr. Anna Bieniecka

“LIVE!Chem – chemia jak żywa” w wykonaniu Studenckiego Koła Naukowego Chemików XI Noc Naukowców Politechniki Śląskiej

Gliwice, 8 października 2016 r.

8 października 2016 r. już II. raz odbyła się Noc Naukowców Politechniki Śląskiej. Na terenie Centrum Biotechnologii PŚ w Gliwicach chemicy przygotowali serię pokazów i doświadczeń fizykochemicznych o niezwykle intrygującej nazwie „LIVE!Chem – chemia jak żywa”. Członkowie Studenckiego Koła Naukowego Chemików (SKNCh) pod opieką doktorantów Wydziału Chemicznego prezentowali przybyłym entuzjastom nauk ścisłych liczne eksperymenty na pograniczu fizyki i chemii. Jedna reakcja chemiczna o prostym mechanizmie może przerodzić się w coś spektakularnego, wykorzystując przy tym przemiany fizyczne. Obserwatorzy mogli odkryć prawdziwą naturę takich doświadczeń jak: złoty deszcz, chemiczny wulkan, lokomotywa, karmel z piekła rodem, fotobłysk, czy „na-zaw-sze-niebieski roztwór™”.

Ponadto w ramach pokazów, gościem był „Władca Niebieskich Piorunów” powstałych podczas zjawiska chemiluminescencji oraz Panowie Briggs i Rauscher, którzy opowiadali, w jaki sposób wpadli na pomysł reakcji oscylacyjnej. Gościem specjalnym tegorocznego show była Helga – nasza zaprzyjaźniona butla na płonącą falę, która zbierała najgłośniejsze owacje.

Noc Naukowców przyciąga coraz więcej kilkuletnich dzieci z rodzicami oraz uczniów wielu szkół z nauczycielami. Pojawili się też liczni studenci, absolwenci oraz pracownicy Politechniki Śląskiej. Pokazy można było podziwiać na żywo za pośrednictwem fanpage SKNCh (Facebook).

Tak jak przed rokiem, głównym koordynatorem pokazów SKNCh podczas Nocy Naukowców Politechniki Śląskiej był mgr inż.

Spalanie prochu strzelniczego podczas pokazów w laboratorium Centrum Biotechnologii.

Maciej Sowa. W realizacji pokazów pomagali również doktoranci Wydziału Chemicznego: mgr inż. Małgorzata Burek, mgr inż. Anna Byczek-Wyrostek, mgr inż. Katarzyna Hopko oraz mgr inż. Mateusz D. Tomczyk. Jednak najważniejszymi osobami byli Nasi presympatyczni studenci: Marko Denda, Anna Drewniak, Marcin Gerlich, Sebastian Grządka, Karolina Kałuża, Eryk Karwot, Maciej Kasprów, Tomasz Łyczko, Piotr Niszkiewicz, Barbara Sikora, Elżbieta Słocka,

Prezentacja słynnej Helgi podczas pokazów w auli Centrum Biotechnologii

Monika Szczepońnik, Sylwia Szymkowiak, Martyna Wawszków, Katarzyna Widera oraz Marcel Wyrwoł, bez których realizacja wydarzenia nie byłaby możliwa

Serdecznie dziękujemy wszystkim osobom, które odwiedziły nasze stanowiska podczas tegorocznej Nocy Naukowców z nadzieją, że spotkamy się również za rok!

Anna Byczek-Wyrostek, Maciej Sowa

Forum Ekologiczne Branży Chemicznej

Toruń, 13–14 października 2016

14 października br., zakończyło się dwudniowe Forum Ekologiczne Branży Chemicznej. XIII edycję Forum organizowała Polska Izba Przemysłu Chemicznego wraz z Sekretariatem Programu „Odpowiedzialność i Troska”.

Trzynasta edycja nie była pechowa – ani dla Organizatorów, ani dla Uczestników, którzy licznie przybyli do Torunia. Gości tradycyjnie witał Pan Tomasz Zieliński, Prezes Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego, który życzliwie podkreślił sens i istotę tego spotkania. Następnie, w imieniu władz miasta Toruń, zebranych powitał Pan Szczepan Burak, Dyrektor Wydziału Środowiska i Zieleni Urzędu Miasta Toruń, który w swoim wystąpieniu również bardzo serdecznie wypowiedział się o Forum Ekologicznym Branży Chemicznej.

Firmy realizujące Program Responsible Care zostały uhonorowane Certyfikatami Ramowego Systemu Zarządzania Responsible Care. Certyfikaty otrzymali: PCC Synteza SA; SARPI Dąbrowa Górnicza Sp. z o.o.; Przedsiębiorstwo Transportowo Spedycyjne Włak Trans Sp. z o.o.; PCC Exol SA oraz Nordmann, Rassmann Polska Sp. z o.o.

Dodatkowo Certyfikat otrzymała firma ORLEN Południe SA nowy Realizator, wraz z oficjalnym prawem używania nazwy i logo Programu, zgodnie z przyjętymi kryteriami.

Wyróżnienie specjalne, którym uhonorowano firmę Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” SA z okazji jubileuszu 20-lecia uczestnictwa w Programie „Odpowiedzialność i Troska”. Jubileuszową statuetkę wspólnie odebrali Pan Rafał Kuźmiczonek, Wiceprezes Zarządu oraz Pani Magdalena Rabe, Kierownik Biura Ochrony Środowiska.

Po uroczystościach rozpoczęły się panele tematyczne. Podobnie do lat ubiegłych, rozpoczęto od krótkiego podsumowania działań Sekretariatu w minionym roku, oraz krótkich zapowiedzi planów na następny rok. Następnie Pan Krzysztof Klein, Dyrektor Departamentu Bezpieczeństwa Technicznego, opowiedział o Wyzwaniach ekologicznych przemysłu chemicznego w kontekście udziału w Programie „Odpowiedzialność i Troska”.

Kolejne panele dotyczyły najważniejszych tematów, z którymi zmagają się cała branża chemiczna. Najgorętsza dyskusja rozgorzała podczas omawiania nowego prawa wodnego, które przybliżył m. in. Zbigniew Kozłowski z kancelarii CMS Cameron McKenna Greszta i Sawicki Sp.K. Kolejne tematy, także cieszyły się ogromnym zainteresowaniem, o czym świadczyły ożywione dyskusje gości podczas przerw, oraz pełna sala konferencyjna podczas wykładów. Omawiano m.in. problemy remediacji; praktycznych aspektów wykonywania badań zanieczyszczenia ziemi i wód; bieżące kwestie dotyczące rozporządzenia REACH.

Podczas uroczystej kolacji, na zakończenie pierwszego dnia, zaprezentowano zwycięskie zdjęcia z dziesiątej edycji konkursu fotograficznego „Złap Zająca”. Konkursowe fotografie wprowadziły gości w doskonały nastrój, który utrzymał się do końca wieczoru. Dodatkowo oczarował i zadziwił gości niezwykle utalentowany iluzjonista w swoim autorskim pokazie – Just Edi Show.

Podczas drugiego dnia konferencji, uczestnicy mieli okazję zapoznać się z tematyką związaną z monitorowaniem oddziaływania ustawy „odorowej”; inicjatywą Zero Pellet Loss; aktualnymi wyzwaniem w kontekście społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstwa oraz z nowelizacjami norm ISO 9001 i ISO 14001.

XIII Forum Ekologiczne Branży Chemicznej, zgromadziła ponad 80 przedstawicieli branży chemicznej i branż pochodnych z całej Polski. Różnorodność Uczestników, wśród których byli zarówno teoretycy jak i praktycy, sprzyjała wymianie doświadczeń i zdobywaniu wiedzy. Nie bez znaczenia był poziom prezentowanych tematów.

Wszystkim Uczestnikom i Prelegentom bardzo dziękujemy, Już teraz zapraszamy za rok.

Kolejna XIV edycja Forum Ekologiczne Branży Chemicznej będzie też miejscem obchodów 25-lecia Programu „Odpowiedzialność i Troska” w Polsce.

Opr. Sekretariat Programu „Odpowiedzialność i Troska”

Bogata historia i spojrzenie w przyszłość. The OXO Conference z okazji jubileuszu 30-lecia instalacji OXO w Grupie Azoty ZAK SA

Wrocław, 17–18 listopada 2016 r.

Grupa Azoty ZAK SA świętowała 30-lecie uruchomienia w Kędzierzynie-Koźlu instalacji do produkcji alkoholi OXO; w dniach 17–18 listopada br. we Wrocławiu zorganizowała międzynarodowe wydarzenie naukowe *The OXO Conference* pod hasłem: „Advances in OXO Synthesis – Where the Science Meets Industry”.

– *Konferencja jest okazją, by Grupa Azoty zaprezentowała się środowisku naukowemu nie tylko z obszaru Polski, ale i z Europy jako atrakcyjny partner, który jest w stanie wdrożyć do praktyki przemysłowej osiągnięcia ze świata nauki* – powiedział Mariusz Bober, Prezes Zarządu Grupy Azoty.

Wśród zaproszonych 150. uczestników nie zabrakło najważniejszych przedstawicieli środowiska chemików z wiodących krajowych ośrodków akademickich oraz wielu gości z europejskich uniwersytetów.

W 1986 r. Zakłady Azotowe Kędzierzyn uruchomiły produkcję alkoholi OXO zdobywając przez następne lata ważną pozycję na europejskim rynku w tym segmencie. W 1998 r. instalacja została w istotny sposób zmodernizowana i mimo 30. lat funkcjonowania wciąż osiąga najwyższe parametry techniczne. Rocznie w kędzierzyńskich zakładach produkuje się ponad 200 tys. t 2-etyloheksanolu i butanolu. Ważnym momentem w historii kędzierzyńskiego OXO było uruchomienie w 2015 r. najnowocześniejszej w tej części Europy instalacji do produkcji plastyfikatora nieftalanowego Oxoviflex®, który zyskał szerokie uznanie przetwórców PVC, a Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości uhonorowała go prestiżowym tytułem „Polski Produkt Przyszłości”.

Prezes Grupy Azoty ZAK SA Mateusz Gramza

– *Mamy ambicję, by Grupa Azoty ZAK SA stała się najbardziej innowacyjnym przedsiębiorstwem w obszarze chemii specjalistycznej w Polsce* – powiedział w swym wystąpieniu Prezes Gramza. Potwierdzeniem tych aspiracji jest powołanie w 2016 r. Centrum Aplikacji OXO i Polimerów. – *Będziemy tworzyć w nim innowacyjne rozwiązania, wychodząc naprzeciw zróżnicowanym potrzebom branży chemicznej. Powstanie nowoczesne laboratorium aplikacyjne, które będzie opracowywać i testować innowacyjne, wysoko zaawansowane technologicznie produkty chemii specjalistycznej dopasowane do potrzeb naszych klientów. Jesteśmy na najlepszej drodze by osiągnąć znaczący sukces* – konkludował Prezes Gramza.

Wśród prelegentów konferencji znaleźli się zarówno polscy specjaliści jak i goście z zagranicy. Prof. Anna Trzeciak, Dziekan Wydziału Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego poświęciła swoje wystąpienie historii hydroformylowania, prof. Bogdan Marciniak z UAM w Poznaniu zaprezentował zagadnienie dotyczące związków metaloorganicznych i metalonieorganicznych w katalizie i ich zastosowania w syntezie organicznej oraz w inżynierii materiałowej. Ważnym urozmaicheniem była prezentacja przedstawiciela firmy Tecnon OrbiChem Ltd, Angela Fernandez, pozwalająca spojrzeć na OXO z perspektywy biznesowej. Autor dokonał w niej analizy rynku alkoholi OXO w ujęciu globalnym, zwracając uwagę na wiodące trendy w tym segmencie. Oprócz prelekcji organizatorzy przewidzieli w programie panel dyskusyjny. Prof. Katarzyna Chojnacka z Politechniki Wrocławskiej, członkini Rady Nadzorczej Grupy Azoty ZAK SA, wzięła udział w dyskusji moderowanej przez dyrektora Departamentu Strategii i Rozwoju Katarzynę Ruczkę, o prawidłowej drodze prowadzącej do osiągnięcia sukcesu. – *Jestem pełna uznania dla organizatorów wrocławskiej konferencji, że udało im się zgromadzić w jednym miejscu tyle światowych nazwisk z dziedziny hydroformylacji. Wszystkie prelekcje były bardzo ciekawe i prezentowały najwyższy poziom merytoryczny* – podsumowała prof. Chojnacka. – *To rzadkie zjawisko, by zakład przemysłowy organizował tak specjalistyczną konferencję naukową* – podkreślał profesor Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu Bogdan Marciniak – *i pozostaje tylko cieszyć się, że podjęto taką inicjatywę.*

W drugim dniu konferencji dominowały prelekcje *stricte* naukowe o specjalistycznej tematyce. Z zagranicznych gości, prof. Piet W.N.M. van Leeuwen z Uniwersytetu INSA w Tuluzie zaprezentował temat stosowania katalizatorów rodowych w procesie hydroformylowania. Prof. Reko Leino z fińskiego Turku swoją prelekcję poświęcił kombinacji katalitycznych i kinetycznych narzędzi w małej syntezie molekularnej. Wykładowca politechniki dortmundzkiej Arno Behr przybliżył tematykę nowych metali zastosowanych jako katalizatory oraz nowych metod ich recyklingu, a Armin Börner z Uniwersytetu w Rostoku przedstawił zmiany zachodzące w katalizatorze rodowym w trakcie procesu hydroformylowania. Wyniki swoich badań prowadzonych wspólnie z Wydziałem Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego w obszarze procesów hydroformylowania oraz z Instytutem Ciężkiej Syntezy Chemicznej „Błachownia” w dziedzinie konwersji aldehydów zaprezentowali przedstawiciele Grupy Azoty ZAK SA. Nie zabrakło wystąpień naukowców z Uniwersytetu Wrocławskiego, Politechniki Śląskiej, Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz z Instytutu Chemii Przemysłowej z Warszawy.

Na ceremonii kończącej konferencję, prezes Mateusz Gramza wyraził nadzieję, że stanie się ona wydarzeniem cyklicznym, które wpisze się na wiele lat do krajobrazu forów wymiany myśli oraz będzie regularnie gromadzić przedstawicieli świata nauki i przemysłu. – *Niech nasze hasło przewodnie „Where the science meets industry” stanie się naszym głównym celem* – podsumował Prezes Mateusz Gramza.

Miesięcznik CHEMIK był patronem medialnym *The OXO Conference*. Dziękujemy za współpracę.

opr. Organizatorów *The OXO Conference*

Chemical Industry Summit&Awards Gala

Warszawa, 21 listopada 2016 r.

21 listopada w hotelu Sheraton w Warszawie odbyła się V edycja „Chemical Industry Summit&Awards Gala” zwieńczona uroczystością Diamentów Polskiej Chemii. Tematami tegorocznego szczytu były m.in. konkurencyjność polskiej i europejskiej chemii, projekt zgazowania węgla, przemysł chemiczny w kontekście „planu Morawieckiego” i metody podniesienia innowacyjności rodzimych firm. Wśród laureatów Diamentów znalazły się: Grupa Azoty Puławy, Fluor i BASF Polska.

Polska Chemia – znakomicie i nie najlepiej?

Jest nam niezmiernie miło po raz kolejny spotkać się w znakomitym gronie liderów najważniejszych podmiotów w branży chemicznej. Cieszymy się, że konferencja z roku na rok cieszy się coraz większą popularnością, szczególnie, że wydarzenie w tym roku zostało objęte patronatem honorowym wicepremiera, ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Jarosława Gowina – mówiła Beata Radomska, Prezes Executive Club.

W wystąpieniu inauguracyjnym, Jerzy Majchrzak, b. Prezydent miasta Kędzierzyna Koźle, b. Prezes Zarządu Zakłady Azotowe Kędzierzyn, b. Dyrektor w Polskiej Izbie Przemysłu Chemicznego oraz b. Dyrektor Departamentu Innowacji i Przemysłu w Ministerstwie Gospodarki, odniósł się do kondycji polskiej chemii, stojącej na wysokim poziomie mimo tego, że przemysł chemiczny nie całkiem dobrze spełnia swoją rolę w gospodarce. Stąd, powiedział, potrzeba organizacji tego typu spotkań.

Łupki w Ameryce, zdeklasowana Europa, współpraca polskiej nauki z biznesem i samochód elektryczny

Pierwszy panel dotyczył między innymi zmian zachodzących na rynku gazu i ropy naftowej, w kontekście wzrostu wydobycia łupków w USA, które przeistoczyły się już w eksportera. Czy słabnąca pozycja Europy da się zrekompensować dobrą logistyką? – Jarosław Michniuk (Boryszew) podał jako przykład transporty rzeczne w Niemczech. Paweł Łapiński natomiast przewidywał wzrost cen na rynku LNG ze względu na wysokie koszty logistyczne. Podjęto także tematykę współpracy biznesu z nauką. Prof. Zbigniew Florjańczyk (Politechnika Warszawska) zwrócił uwagę na niewielkie zaufanie biznesu do badaczy i na palącą potrzebę tworzenia prężnych działów R&D, natomiast Tomasz Piec (Synthos) przekonywał, że lepsze płace na zachodzie przyciągają polskich specjalistów, co zubaża polskie spółki chemiczne. Robert Stankiewicz (Dow) mówił o nowym trendzie, czyli ścisłej współpracy z klientami. *To oni wskazują nam, jakie nowe produkty są potrzebne* – podkreślił. Jeśli chodzi o przyszłość sektora w Polsce, paneliści byli optymistycznie nastawieni. Artur Kucia (PKO Bank Polski) potwierdził, że mimo niewielkich inwestycji, PKO BP jest otwarte na finansowanie sektora chemicznego. *Wydaje się, że grupy chemiczne w Polsce są na tyle duże, by ubiegać się o finansowanie* – mówił. Konsolidacja trwa – mówił Paweł Łapiński – a efekty pojawiają się na wielu polach. Ostatnią kwestią podjętą przez moderatora, Jacka Sochę, były plany produkcji samochodu elektrycznego, mającego stać się kołem napędowym gospodarki w kontekście planu premiera Morawieckiego. Uczestnicy do tematu podeszli z rezerwą, ale wiceprezes Synthos potwierdził, że spółka, która już rozpoczęła produkcję opon na bazie kauczuków SBR niezbędnych do samochodów elektrycznych, wesprze ten projekt, natomiast Paweł Łapiński zadeklarował zainteresowanie Azotów gdyby projekt okazał się potencjalną inwestycją.

Polska Chemia a „plan Morawieckiego”, projekt zgazowania węgla, ochrona środowiska

Drugi panel konferencji rozpoczął się od przewrotnego pytania do prelegentów i uczestników, Dominika Wójcickiego, redaktora „Chemia i Biznes” o szanse realizacji „planu Morawieckiego” oraz pytania o ich rozumienie pojęcia „patriotyzm gospodarczy”. *Traktowałbym to jak słownik, w którym jest kilkanaście haseł, w które się zaangażujemy* – powiedział Adam Żurek – Azoty nie potrzebują wsparcia państwa, ale opieki i zrozumienia – podkreślił. Maciej Korbasiewicz (BOLIX) powiedział, że plan trzeba realizować wspólnymi siłami, a w Polsce nie ma obecnie atmosfery ani politycznej, ani społecznej, by urzędnicy angażowali się w biznes. Patriotyzm dla niego to płacenie podatków i dbanie o pracowników i społeczeństwo. Prezesowi BOLIX wtórował Prof. Janusz Jurczak z Polskiej Akademii Nauk. *To my mamy wspólnie realizować te założenia* – powiedział. Uczestnicy dyskutowali także na tematy przyszłości polskich spółek chemicznych i całego sektora, w kontekście dywersyfikacji źródeł surowców i projektu zgazowania węgla. *Nie ma co porównywać chemii polskiej ze światową* – powiedział Andreas Golombek (go&management GmbH) – *mamy jednak ogromne możliwości tworzenia hubów, jeśli rozdzielimy chemię prywatną od państwowej. Podstawą naszej gospodarki surowcowej jest gaz, a węgiel ma polskiej chemii służyć* – mówił. Adam Żurek zadeklarował, że decyzja, czy Azoty zaangażują się w projekt zgazowania węgla, do którego teraz wybierana jest technologia, zapadnie w marcu 2017. Ostatnią z kwestii była ochrona środowiska. Dariusz Jasak (Veolia Water Technologies) podkreślił, że wdrażanie ekologicznych rozwiązań nie musi być drogie, a może nawet podwyższyć konkurencyjność danej spółki. *Ważne jest zmienianie świadomości, bo niewielu z nas zdaje sobie sprawę z tego, że czystej wody może wkrótce zabraknąć*. Zgodził się z nim Maciej Korbasiewicz, mówiąc, że *ekologia w biznesie jest droższa, ale przekłada się na efektywność*. Zaapelował o preferencyjne warunki przetargowe dla spółek „zielonych”, dbających o ochronę środowiska.

Z czym Polakom kojarzą się innowacje i czy studenci przedmiotów chemicznych i technologicznych uczą się dla biznesu czy dla zaliczenia?

Panel zainaugurowało wystąpienie Jean-Luc Dubois, który mówił o działalności, planach rozwoju i metodach współpracy z partnerami z Polski spółki ARKEMA.

Słowem-kluczem w ostatnim panelu konferencji były „innowacje” i próba odpowiedzi na pytanie, dlaczego Polska stoi tak nisko w klasyfikacji europejskiej. Moderator, Jerzy Polaczek (Stowarzyszenie Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów) zadał pytanie o sposoby podniesienia innowacyjności polskiego przemysłu chemicznego. Marek Jagiela (BASF Polska) powiedział, że kluczem spółki są innowacje i chemia zrównoważona, bo to uważa za źródło przewagi konkurencyjnej Europy. *BASF pracuje nad ponad 3.000 projektów na całym świecie* – powiedział – *a naszą dumą jest fabryka katalizatorów w Środzie Śląskiej*. O pozbycie się „wielkiej masy i małej marży” zaapelował z kolei Wiesław Hałucha z Alwernii. *Nie mamy wiele do wydawania, więc wydawajmy mądrze* – powiedział. *Polska chemia nastawiona jest na produkty proste, mało przetworzone, a do budowy konkurencyjności trzeba poszukiwać nowych rozwiązań do poszerzenia portfolio o nowych, wyższych marż*. Grzegorz Czul (Fluor) skupił się na rozwoju spółki poprzez współpracę

z badaczami i technologami. Szczycimy się tym, że mamy specjalistów w każdej dziedzinie przemysłu – przyznał. Rafał Lipiński (SEEN Holding) zwrócił uwagę na fakt, że polskim biznesmenom słowo „innovacja” kojarzy się z ryzykiem, podczas gdy pojęcie „nowoczesność” łączy się z możliwością zysku. Aleksander Sobolewski (Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla) stwierdził, że *Polska nie jest innowacyjna, bo ma inne przewagi konkurencyjne, jak np. tanią, wykwalifikowaną kadrę. Te przewagi stracimy, pytanie, kiedy – powiedział. Biznes musi mieć przeświadczenie, że na innowacyjności zarobi.* Dr Michał Bieniek podał przykład swojej spółki – Apeiron Synthesis, która postawiła na partnerstwo i współpracę z firmami technologicznymi jako klucz do sukcesu. Przy okazji zagadnień innowacji powróciły także tematy współpracy nauki z biznesem i wsparcia państwa. Aleksander Sobolewski ubolewał nad „zadaniem profesorskim” i faktem, że niewielu badaczy oferuje produkty bazowe. W burzliwej dyskusji wtórowali mu Wiesław Hałucha i Marek Jagieła, mówiąc o złej współpracy naukowiec–patent–biznes oraz braku umiejętności stworzenia biznesplanu produktu u studentów. Tej tezie sprzeciwił się Rafał Lipiński, który za przykład podał dobrą współpracę naukowców pracujących w ośrodkach technologicznych Seen Holding.

Po zakończeniu debat na scenie doszło do uroczystego podpisania listu intencyjnego między BASF Polska a Instytutem Chemicznej Przeróbki Węgla. W ceremonii udział wzięli Andreas Gietl, Prezes Zarządu BASF Polska Sp. z o.o. i Aleksander Sobolewski, dyrektor Instytutu.

Diamenty Polskiej Chemii 2016

Już po raz czwarty wybitni przedstawiciele sektora chemicznego zebrali się, by uczestniczyć w uroczystej gali, która zyskała już renomę jednej z najważniejszych inicjatyw branży. Uroczystość zainaugurowało wystąpienie Piotra Cieślińskiego, przewodniczącego Parlamentarnego Zespołu ds. Przemysłu Chemicznego. Kapituła Konkursowa pod przewodnictwem prof. Michała Kleibera wybrała laureatów 8 kategoriach: Doradca Prawny Roku – **Weil Gotshal & Manges**; Doradca Strategiczny Roku – **Fluor SA**; Spółka chemiczna Roku – **PCC Rokita SA**; Start Up Roku – **Sat-Agro**; Start Up Roku – Wyróżnienie – **Smart Nanotechnologies**; Ambasador Przemysłu Chemicznego – **BASF Polska**; Inwestycja Roku – **Synthos** i **Grupa Azoty Puławy**; Osobowość Przemysłu Chemicznego – **Miesięcznik „Przemysł Chemiczny”**, **Jerzy Majchrzak**; Business Executive – **Mariusz Bober** – **Prezes Zarządu Grupy Azoty**.

Honoraty Patronage: Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego; **Coorganizer:** PwC Polska; **Strategic Partner:** Grupa Azoty; **Main Partner:** PKO Bank Polski; **Partners:** Alwernia, Apeiron Synthesis, Azelis, BASF, Bank Gospodarstwa Krajowego, Boryszew SA, Cigno Consulting, Dow, Fluor, Nord Partner, Seen Holding, Synthos SA, Vellovia Water Technologies; **Gala Partners:** Fracht FWO Polska, PayU; **Media Partners:** Wirtualna Polska, Dziennik Gazeta Prawna, Warsaw Business Journal, Chemia i Biznes, PAP Biznes, Obserwator Międzynarodowy, Plastech, kierunekchemia.pl, Chemia Przemysłowa, Reporter Chemiczny, Manager, Poland Today, Polish Market, Miesięcznik Chemiczny, investing.com, Rynek Inwestycji, Law Business Quality, Newseria, Biznes Alert, CEO Magazyn, Przemysł Chemiczny.

Przemysł Chemiczny – wyzwania i bariery

konferencja z cyklu restrukturyzacja przemysłu chemicznego

Ustroń Jaszowiec, 13–15 grudnia 2016 r.

Organizatorzy, Zarząd Główny SITPChem i Zarząd Oddziału SITPChem w Gliwicach, wspólnie z Radą Miejską SNT-NOT w Gliwicach, zapraszają na XXII Konferencję naukowo-techniczną „Przemysł Chemiczny – wyzwania i bariery”, z cyklu restrukturyzacja przemysłu chemicznego w Polsce, od 13 do 15 grudnia br.

Podczas obrad będą rozważane m.in. zagadnienia:

- Dyskusja nad Strategią Odpowiedzialnego Rozwoju. Gospodarka zamkniętego cyklu szansą dla Przemysłu
- Rola BAT w budowie gospodarki o obiegu zamkniętym
- Innowacyjne technologie drogą do sukcesu – na przykładzie GA ZAK SA
- Pomysł MNiSW na monitorowanie ekonomicznych losów absolwentów. Dlaczego ELA straciła we mnie przyjaciela?
- Wykład jubileuszowy z okazji 100-lecia Instytutu Chemii Przemysłowej
- Kształcenie inżynierów dla potrzeb przemysłu chemicznego – na przykładzie Wydziału Chemicznego Politechniki Rzeszowskiej
- Rola stowarzyszeń naukowo-technicznych w kształceniu inżynierów – na przykładzie SITPChem i Wydziału Chemicznego Politechniki Gdańskiej
- Nowe wyzwania dla instytutów na przykładzie instytutu Przemysłu Organicznego – jubileusz 70-lecia działalności IPO
- Przemysłowa instalacja do produkcji bis fenolu A wg nowej generacji technologii ADVANCE BPA – wizualizacja 3D

Wykłady zapowiedzieli znakomici przedstawiciele firm, uczelni, jednostek badawczych. Między innymi: dr Wojciech Szymański, prezes Instytutu na rzecz Ekorozwoju; mgr inż. Małgorzata Typko z Minister-

stwa Środowiska, Adam Gąsiorowski, wiceprezes GA ZAK SA; dr inż. Małgorzata Petzel z Instytutu Chemii Wydziału Budownictwa i Petrochemii, Politechnika Warszawska Filia w Płocku; prof. dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak z Wydziału Chemicznego Politechniki Rzeszowskiej; prof. dr hab. inż. Bożenna Kawalec-Pietrenko, wiceprezes SITPChem, Wydział Chemiczny Politechniki Gdańskiej; dr inż. Krzysztof Bajdor z IPO Warszawa; Maciej Kiedik z MEXEO Wiesław Hreczuch z Kędzierzyna Koźła oraz Janusz Steinhoff, wicepremier w latach 2000–2001 i Minister Gospodarki w latach 1997–2001.

Opłatę konferencyjną 1350,00 zł + 23% WAT należy przekazać na konto ZO SITPChem Gliwice:
ING Bank Śląski O/Gliwice,
nr 21 1050 1285 1000 0023 1534 3133
Kontakt: e-mail: sitpchem.gliwice@wp.pl
tel/fax: 32 231 27 26 oraz 664421351 – Elżbieta Jarguz
i 664421349 – Grażyna Król

XXV Jubileuszowa
 Ogólnopolska Konferencja
ANTYKOROZJA
systemy-materiały-powłoki
i 60-lecie czasopisma Ochrona przed Korozją
 Ustroń Jaszowiec
26 – 28 kwietnia 2017 r.

Informacje: www.gliwice.sitpchem.org.pl
www.ochronapzedkorozja.pl